

1. O høyr meg nordmenn o høyr meg du
Som norsk er fødd, aa er norsk i hug
Min likemanne
Min ven aa granne
O høyr meg nu.
2. Ei nordens kvinna meg føda lod
I hennar aardrar renn rann nordiskt blod
Ja djup var dalen
Aa kald var salen
Mi vogga stod
3. Aa eg var glad i ei brok av skind
So *skrova* gak aa kom att kvart trinn
Ja blaa var huen
Aa rau var skruen
Graa trøya min
4. I ringe klædning paa mager kost
Det var kje søtt var det snjo aa frost
Paa glatte skian
I bratte lian
Eg var paa post
5. Min far mi mor aa min elska heim
Min bror mi syster aa alle deim
So vare gilde
Aa fremad vilde
Eg elska deim.
6. Eg vaks no til aa min skulegong
Den vart for mager imod min trong
Aa siitja svulten
ved skrivepulten
vert dagen lang
7. Eg vart no stor aa eg længer saag
Til fædrelandet til deim som aag
Skal lande styra
Da kjæra dyra
I folkje laag
8. Aa kjære bror min eg mangt fekk sjaa
Aa mangen gong vart eg undra paa
Ein *vesal vyrdna*
Ein daarleg *styrna*
Ein raaka paa
9. Eg gav no gaum paa dei lærde menn
Paa deira yrkje kvar det bar hen
Um rettfær radde
Um dei formaadde
Aa fylga den
10. Paa dei so skipa aa logar gav
Som skulle tryggja paa land aa hav.
Som skulle byggja
Som skulle hyggja
Et retfærds krav.
- 11 Paa deim som liknar ut skat aa toll
Paa deim som preikte um syndens soll.
Paa dei so hakka
I myr aa bakka
Paa stein aa moll.
12. Aa du! Aa du! For ein veg det bar.
Aa bonden altid den trugne var
Saa bondekaari
I nedgangs aari
Den var kje rar
13. Men dei so styrde dei spækka seg
For seg aa sine dei banad veg
Dei so det lagar
At gode dagar
Dei sikkra seg.
14. Aa du for styr i so mange aar
Aa du for tap uti fridoms kaar.
I berre kranjel
Aa penga mangel
Paa laan det gaar
15. So rullad innpaa os synnens soll
I form av skattar aa ymis toll
So bondestanden
Aa arbeidsmanden
I stormens voll.
16. Aa bonden hakkad paa stein aa grus
Han *fjelga* jordi han bygde hus
Vart saar paa fingjen
So ingjen tingjen
Han tik paa rus.

17. Men so kom Jaabæk aa Ueland
Aa ropa røys deg du bondemann
Lev meira luftig
Aa velg fornuftig
Aa les eitt grann.
18. Aa bonden vakna aa saag seg um
Aa alle sams til den sannning kom
No gaar dei lause
Aa berre ause
Av statens pung.
19. Aa bonden hakkad paa stein aa moll
Det aukte paa baa med skatt aa toll
Um folkje knura
Dei let det durra
Med syndens soll.
20. I alle baasar vart leik aa sjau
Til løn aa pangsjon vart atter nau
Rundt grend aa gara
Det maatte fara
Baa ku aa sau.
21. Aa bonden som i sitt andlits sved
Vil dyrka jordi i *hugsam* fred
Han gjeng aa bala
Med bal betala
Det so fyl med.
22. Men da ein saag at det bar til da
At fridom skulde um grendsaa dra
Aa burt den gjeva
Aa sidan leva
Som leigara.
23. Daa vakna bonden i krok aa kraa
Med alvor sa, da er me so raa.
De me so eiga
De me so leiga
Me seia fraa.
24. Der vart ei vending, det hadde magt
Vert rett aa sanning paa bore lagt
Aa inkje smyga
Aa inkje lyga
Alt ærlegt sagt.
25. So vart der ende paa tull aa vev
No bryt ein aaker ein slit aa grev
Um ein aa annen
Forgjorte mannen
hev sama strev.
26. No gled os no baa paa sjø aa land
At styre kom i den retta hand
Me draga seien
Me fjelga veien
Fraa fjell til strand.
27. Aa Gud er med i kvar sanningsgjerd
Skal ganga fyre i all vor færd.
Aa med me hakka
Me herren takka
Han er det værd.
28. No norske bonde du passa deg
For den so byggjar ein *vetoveg*
Daa maa du skilja
Daa maa du velja
Fornufteleg.
29. Ja kjær er heimen i høge nord
Aa kjær kvar syster aa kjær kvar bror
I fred aa leva
I fred aa gjeva
Vort æresord.
30. Aa aldrig gjev me os nordmen paa
Kva grundlag hjemla me hev kje raa
Aa spille grunnen
Som dyrt er vunnen
Den verjast maa.